

[Ebba Strange]

noget med dansk tradition og sådan noget at gøre. Vi synes, den er værdifuld at bevare.

Derfor synes vi, som vi siger i bemærkningerne til forslaget, at der er en række områder inden for dansk landbrug, som kan udvikles, og som kan være med til at fremme en positiv, mere økologisk, mere biologisk tænkende udvikling inden for landbruget. Bl.a. i det lys skal vores uddannelsesforslag ses.

Jeg kan også min historie ligesom undervisningsministeren og hr. Povl Brøndsted. Jeg var selv ordfører, da vi i sin tid lavede den endelige lov om EFG-uddannelserne, og jeg husker godt diskussionerne om landbrugsuddannelserne, som var meget mere nuancerede end den måde, undervisningsministeren og hr. Povl Brøndsted i dag får det fremstillet på. Det er rigtigt, at det endte med, at der var et flertal her i folketinget, som mente, at vi ikke skulle have EFG-uddannelse på dette område, bl.a. under pres fra de stærke landboorganisationer. Men det betød ikke, at nu syntes hele folketinget pludselig, at det var en fin idé, for det havde erfaringerne vist.

Når vi i dag lægger dette frem, er det selvfølgelig, fordi vi gerne vil have den diskussion igen. Var det en rigtig beslutning, vi traf i 1977? Har udviklingen i årene siden 1977 vist, at vi skal prøve at gøre noget andet? Det er blevet nævnt af flere ordførere her i dag, at der foregår meget grundige diskussioner på hele landbrugsområdet blandt de unge og i landboorganisationerne om, at det er vigtigt, at uddannelserne følger med.

En af grundene til, at vi i sin tid gik varmt ind for at bevare EFG-uddannelsen på dette område, og en af grundene til, at vi fremsætter forslag om det i dag, er, at vi synes, det er vigtigt at give nogle indgange til en landbrugsuddannelse, som er tiltrækkende også for andre end dem, der er født og opvokset på landet. Derfor er det påfaldende, når både hr. Povl Brøndsted og undervisningsministeren nævner de organisationer, der skal tilrettelægge uddannelserne, at de eller andre ikke nævner SiD, der jo er en lønmodtagerorganisation for de mennesker, der kommer ud af den anden ende af disse uddannelser.

Det er karakteristisk, at det, flertallet lavede i 1977, var, at man kunne blive alt muligt andet, man kunne bare ikke blive landmand, det skulle stadig væk forbeholdes en bestemt

gruppe. Det er noget af det, vi gerne vil have brudt med.

Samtidig vil vi gerne af med medhjælperloven. Vi synes, det er en urimelig måde at behandle voksne mennesker i dagens Danmark på, at de stadig væk skal være underlagt medhjælperloven med ureguleret arbejdstid, med uregulerede lønforhold, med de dårlige arbejdsforhold, de har, sammenlignet med alle mulige andre arbejdergrupper og elevgrupper her i landet.

Jeg kan sige til fru Elisabeth Bruun Olesen, at vi også i SF har diskuteret spørgsmålet, om vi skulle acceptere de to indgange, for vi er også principielt tilhængere af at komme af med mesterlæren og lade den afløse af en EFG-uddannelse.

Når vi valgte de to indgange, så var det, som en i gruppen sagde, fordi et område, der er så lidt vant til faglige uddannelser, kan vi ikke forlange skal være spydspids i en afskaffelse af mesterlæren. Traditionen for mesterlære er netop på dette område rodfæstet. Derfor vil vi godt i en overgangsperiode operere med den indgang, vi har kaldt lærlingindgangen. Det er selvfølgelig også for at imødekomme de mennesker, jeg for et øjeblik siden snakkede om, dem, der kommer fra andre erhverv, og dem, der kommer fra landet.

Undervisningsministeren mener, at dette vil gøre uddannelsen dyrere og dårligere. Det tror vi selvfølgelig ikke, og vi mener også – jeg håber, at undervisningsministeren har læst forslaget grundigt – at vi har ret meget fleksibilitet indbygget i dette forslag. Selvfølgelig skal der være mulighed for på de enkelte skoler at lave projekter, lave gruppearbejde og vælge indholdet af en drøftelse mellem lærere og elever, vælge emner, der passer til den gruppe elever, der går der i øjeblikket, og passer til den udvikling, vi er inde i. Vi har prøvet at opbygge en meget fleksibel uddannelse med en række grundlæggende fælsfag, men derudover stor valgfrihed. Det vil undervisningsministeren opdage, hvis han nærlæser vores forslag.

Derudover stiller vi – det er selvfølgelig det, der provokerer nogle af de borgerlige ordførere – nogle krav til den praktiske uddannelse, til elevuddannelsen, til den del af andendelsuddannelsen, der er praktikken. Det har ikke hidtil været gjort, og vi får at vide i dag, at det kan landmændene udmær-